

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Lexcolect Consulting”, reprezentată de avocatul Constantin Chira,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Lexcolect Consulting” împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și material precum și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 13 mai 2019 SRL „Lexcolect Consulting” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu SA „Termocom” în procedura falimentului, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și material precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 18 noiembrie 2014 între Banca Comercială de Investiții pe Acțiuni „VIAS” SA în proces de lichidare, ca vânzător și SRL „Lexcolect Consulting”, ca cumpărător, a fost semnat contractul de vânzare-cumpărare a creanței Băncii Comerciale de Investiții pe Acțiuni „VIAS” SA în proces de lichidare în valoare de 1.571.201,03 lei față de SA „Termocom” în procedura falimentului, inclusă în lista creditorilor al SA „Termocom”.

La data de 26 ianuarie 2015, Curtea de Apel Chișinău, a dispus substituirea în tabelul definitiv al creanțelor și în tabelul definitiv consolidat al debitorului SA „Termocom” în proces de lichidare, fostul creditor, Banca Comercială de Investiții pe Acțiuni „VIAS” SA în proces de lichidare, cu noul creditor - SRL „Lexcolect

Consulting”, cu creanța în valoare de 1.571.201,03 lei față de SA „Termocom”, în procedura falimentului, inclusă în lista creditorilor debitorului SA „Termocom”.

La rândul său, la data de 17 mai 2005, Banca Comercială de Investiții pe Acțiuni „VIAS” SA a cumpărat de la SRL „Chimindustrie” creanța respectivă, care la acea dată era în valoare de 1.691.000 lei.

A menționat că, este un fapt unanim cunoscut în Republica Moldova că, prin hotărârea Judecătorei Economice a Republicii Moldova din 29.11.2001, SA „Termocom” (în care proprietatea statului constituie 70,9%) a fost declarată insolubilă.

În prezent, creditorul SRL „Lexcolect Consulting”, nu deține vreun act care ar clarifica la ce dată a apărut dreptul de creanță al SRL „Chimindustrie” (creditorul inițial) față de SA „Termocom”, cu toate că reclamantul a depus toată diligența în vederea obținerii unei astfel de informații.

A relatat că termenul de referință de la care va fi calculată perioada de întârziere a executării hotărârii judecătorești va fi 29.11.2001 (data când SA „Termocom” a fost declarată insolubilă, cu toate că real termenul de referință este anterior datei de 29.11.2001, având în vedere data apariției creanței SRL „Chimindustrie”). Astfel că, în dependență, de perioada de neexecutare, instanța de judecată va stabili cuantumul/valoarea satisfacției echitabile (repararea prejudiciului material, moral etc.).

A notat reclamantul că, creditorul SRL „Lexcolect Consulting”, odată cu cesiunea creanței, a preluat și dreptul la executare în termen rezonabil al hotărârii judecătorești, așa cum îl avea și creditorul inițial – SRL „Chimindustrie” precum și Banca Comercială de Investiții pe Acțiuni „VIAS” SA în proces de lichidare.

Respectiv, odată cu cesiunea dreptului de creanță, creditorul SRL „Lexcolect Consulting” a preluat și dreptul creditorului inițial la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești (inclusiv dreptul de a cere repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii).

A declarat că, în perioada 10 martie 2015 - 12 martie 2015 au fost organizate licitații „cu strigare” a bunurilor incluse în masa debitoare a SA „Termocom” în procedura falimentului.

Conform notificării lichidatorului SA „Termocom”, Eni Veaceslav, nr. 79/115 din 13 martie 2015 reclamantul a fost informat despre posibilitatea preluării în proprietate a bunurilor nevândute la licitațiile „cu strigare” din 10 martie 2015 – 12 martie 2015, menționate în lista bunurilor incluse în masa debitoare a SA „Termocom” în procedura falimentului, anexată pe trei file la notificarea din 13 martie 2015.

La data de 31 martie 2015 SRL „Lexcolect Consulting” și-a exprimat acordul de a prelua în proprietate o parte din bunurile nevândute la licitațiile “cu strigare” din 10 martie 2015 – 12 martie 2015 și anume pozițiile nr. 29 și nr. 20 din lista anexată pe trei file la notificarea menționată mai-sus.

Conform răspunsului nr. 79/164 din 02 aprilie 2015, lichidatorul SA „Termocom”, Eni Veaceslav, a menționat că, SRL „Lexcolect Consulting” este în drept să preia numai bunul neadjudecat la licitație, amplasat în mun. Chișinău, str. Milano nr.19/2 și a obligat-o să achite pentru acesta suma de 630 000 lei. Totodată, a menționat, că asupra bunului amplasat în mun. Chișinău, str. C. Vîrnav 13/1,

S.R.L. „Lexcolect Consulting” nu are dreptul de preferință pentru preluarea acestuia, acest drept ar urma să fie exercitat, în opinia lichidatorului, de către un creditor cu o creanță mai mare.

A invocat că, la data de 22 aprilie 2015 SRL „Lexcolect Consulting” a solicitat lichidatorului să remită în natură creditorului în proprietate bunurile nevândute la licitație în vederea stingerii creanței creditorului SRL „Lexcolect Consulting” prin compensare în coraport cu valoarea bunurilor primite în proprietate. Astfel că, pe de o parte, în conformitate cu răspunsul lichidatorului din 29 aprilie 2015, acesta propunea SRL „Lexcolect Consulting” de a procura/prelua lotul nr. 29, deoarece dreptul preferențial nu a fost exercitat de creditorii cu creanță mai mare, iar pe de alta parte, în conformitate cu comunicatul informativ publicat în Monitorul Oficial nr. 105 - 109 din 01 mai 2015, lichidatorul a anunțat desfășurarea licitației „cu strigare” repetată de comercializarea bunurilor incluse în masa debitoare a SA „Termocom” în procedura falimentului la aceleași prețuri, care au fost expuse la licitațiile petrecute în perioada 10 martie 2015-12 martie 2015.

Având în vedere aceste circumstanțe, reclamantul a depus la data de 13 mai 2015 contestație împotriva măsurilor luate de administrator/lichidator. Ca urmare a examinării contestației depuse de reclamant la data de 13 mai 2015 a fost emisă încheierea Curții de Apel Chișinău nr. 2c-194/12 din 22 februarie 2016. În partea motivatorie a acestei încheieri instanța indică: „...având în vedere Avizul consultativ al Plenului CSJ nr. 4ac-11/15 din 19.10.2015 cu privire la modul de aplicare a prevederilor art. 119 alin. (2) în colaborare cu art. 43 alin.(1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, notificarea expediată de către lichidatorul SA „Termocom” în procedura falimentului, creditorului SRL „Lexcolect Consulting” privind preluarea bunurilor la prețul inițial a lotului expus la vânzare, a bunurilor nevândute la licitațiile „cu strigare” din 10.03.2015-12.03.2015, contra plată este contrară prevederilor nominalizate ale Legii nr. 149 din 29.06.2012. În context, instanța de judecată a relevat că art. 119 din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, nu prevede posibilitatea preluării de către creditorii a bunurilor nevândute în cadrul licitației contra plată, ci reglementează doar posibilitatea preluării acesteia în contul stingerii creanței, inadmisibilă în cazul dat, după cum s-a constatat supra.

În concluzie, instanța de judecată a considerat că părțile procesului de insolvență urmează a fi repuse în poziția inițială, lichidatorul debitorului SA „Termocom”, în procedura falimentului, urmează să notifice din nou toți creditorii, prin aceasta creându-le acestora poziții egale și creditorii să aibă posibilitatea de a se expune dacă doresc preluarea de către creditorii a bunurilor nevândute în cadrul licitației contra plată sau fără plată, or după cum rezultă din circumstanțele pricinilor, prin indicarea în notificările în litigiu a mențiunii „contra plată”, au fost lezate drepturile creditorilor, or în notificări era indicat că creditorii au dreptul de a prelua bunurile nevândute la licitație, dar numai contra plată, întrucât prevederile art. 119 al Legii insolvenței nu prevede modalitatea preluării bunurilor „contra plată”. Instanța de judecată consideră că aflându-se pe pozițiile inițiale, creditorii singuri vor decide dacă este rentabil, rezonabil sau nu, de a prelua în genere bunurile debitorului, or art. 119 din Legea insolvenței prevede posibilitatea

transmiterii bunurilor din masa debitoare în beneficiul creditorilor în contul stingerii creanțelor validate”.

A afirmat că, prin încheierea nr. 2rc-527/16 din 27.07.2016 a Curții Supreme de Justiție s-a indicat că, instanța de recurs atestă ca fiind justă concluzia instanței de insolabilitate că părțile procesului de insolabilitate urmează a fi repuse în poziția inițială, iar lichidatorul debitorului SA „Termocom”, în procedura falimentului, urmează să notifice din nou toți creditorii, creându-le acestora poziții egale și creditorii să dispună de posibilitatea de a se expune asupra preluării bunurilor nevândute în cadrul licitației fără plată doar în contul creanțelor validate.

În acest sens, Colegiul relatează că prin indicarea în notificările în litigiu a mențiunii „contra plata”, au fost lezate drepturile creditorilor, întrucât prevederile art.119 Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 nu prevede modalitatea preluării bunurilor „contra plata”. În aceasta ordine de idei, Colegiul apreciază ca relevantă concluzia instanței de insolabilitate precum ca creditorii, aflându-se la poziția inițială, singuri vor decide asupra preluării bunurilor debitorului... ”.

A precizat reclamantul că, debitorul SA „Termocom” în procedura falimentului, în care capitalul majoritar îl deține statul Republica Moldova, nu s-a supus cerințelor/indicațiilor instanțelor de judecată menționate supra, încălcând în acest sens drepturile și interesele legitime ale creditorului SRL „Lexcolect Consulting” în special dreptul de proprietate asupra creanței sale validate în mărime de 1.571.201,03 lei - în sensul articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție. Astfel, înscrisurile ce sunt anexate la prezenta cerere confirmă că, chiar după ce instanțele de judecată au constatat că SA „Termocom” în procedura falimentului a încălcat drepturile și interesele legitime ale creditorilor, prima continuă să acționeze contrar cerințelor legale și contrar indicațiilor instanțelor ierarhic superioare din hotărârile definitive și irevocabile.

Pe lângă acestea, un argument suplimentar că SA „Termocom” în procedura falimentului acționează contrar intereselor creditorilor este și faptul că aceasta nu publică pe pagina sa web (www.termocom.md) toate licitațiile la care se expun la vânzare bunurile din masa debitoare. Cu referire la repararea prejudiciului moral și material reclamantul a indicat că, procedura de valorificare a creanței este importantă pentru reclamant, deoarece însăși suma adjudecată are o valoare impunătoare pentru acesta (în prezent creanța constituie 1.529.588,09 lei, deoarece parțial a fost achitat la data de 28.12.2016 suma de 20.567,02 lei, la data de 21.12.2018 suma de 7.993,66 lei și la data de 01.04.2019 suma de 13.052,26 lei).

De fapt, acest aspect nici nu se pune în discuție odată ce reclamantul are o creanță însă, nu o poate valorifica, cu atât mai mult o așa perioadă îndelungată de timp și în situația în care comportamentul debitorului, unde statul deține capitalul majoritar, este evident de rea-credință și îndreptat spre a tergiversa procedura de valorificare a creanței reclamantului. Momentul de începere a curgerii termenului este 29 noiembrie 2001, astfel termenul real care urmează a fi luat în considerare la calcularea perioadei de întârziere a executării hotărârii judecătorești din speță este de 17 ani, 5 luni și 14 zile (29 noiembrie 2001-13 mai 2019), iar pe parcursul prezentului proces acest termen se va extinde, având în vedere termenul de examinare a cauzei.

A menționat că, orice persoană poate pretinde la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, dacă se constată o atare încălcare, astfel reclamantul consideră că prejudiciul moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești este în mărime de 500.000 lei.

Or, perioada de neexecutare a hotărârii judecătorești este exagerat de mare, aproximativ 18 ani și circumstanța cea mai esențială este că debitor este statul Republica Moldova.

A specificat că la aprecierea prejudiciilor materiale se va lua în calcul perioada reală de neexecutare și calculul sumelor cu titlu de prejudiciu material se va distinge în două capete - prejudiciu material real (de obicei valoarea obiectului neexecutării) și penalități (dobânda de întârziere) calculate prin prisma prevederilor Codului civil. Astfel cu titlul de prejudiciu material real reclamantul a solicitat încasarea sumei de 1.529.588,09 lei. La aprecierea ratei dobânzii este preferabilă aplicarea ratei Băncii Naționale a Moldovei, ținând cont de poziția fragilă a băncilor comerciale din Republica Moldova, Curtea consideră mai realist de a folosi ca punct de referință rata medie a dobânzii indicată de Banca Națională a Moldovei pentru acea perioadă. În acest sens, sunt în drept să solicite de la pârât și încasarea dobânzii legale de întârziere pe perioada ultimilor trei ani de neexecutare. Astfel dobânda de întârziere constituie suma de 787.473.74 lei.

A solicitat reclamantul SRL „Lexcolect Consulting”, constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și anume, a tabelului definitiv consolidat al creanțelor din cadrul procesului de insolvență intentat în privința SA „Termocom” în procedura falimentului, tabel în care a fost consemnată și creanța, în prezent, deținută de SRL „Lexcolect Consulting”; încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul SRL „Lexcolect Consulting” a prejudiciului material real în mărime de 1.529.588,09 lei, a prejudiciului material cu titlu de dobândă legală de întârziere în mărime de 787.473,74 lei, a prejudiciului moral în mărime de 500.000 lei și a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 august 2020 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 27 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Lexcolect Consulting” ca neîntemeiat și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 august 2020.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că prima instanță corect a stabilit faptul că SA „Termocom” este un subiect de drept privat, având drepturi și obligații în raporturile implicate. Mai mult ca atât, în procedura de insolvență și realizare a masei debitoare a societății sunt implicați ca subiecți activi și decisivi: Adunarea creditorilor (art. 54 din legea insolvenței), Comitetul creditorilor (art. 60 din legea insolvenței), precum și administratorul insolvenței (art. 63 din legea insolvenței), care este acreditat și desemnat de către stat în procedura de insolvență.

La caz, valorificarea bunurilor incluse în masa debitoare a SA „Termocom” în procedura falimentului se desfășoară în baza Deciziilor Comitetului creditorilor, constituit din cinci membri nominali, reprezentanți ai creditorilor SA

„Termoelectrica”, ÎS „Moldtranselectro”, SA „Moldovagaz”, SRL „Chișinău-Gaz”, „GNF Furnizare Energie” SRL, aceștia fiind de fapt titulari a mai mult de 91% din valoarea totală a creanțelor creditorilor validați în tabelul definitiv consolidat.

Instanța de apel a reținut ca prin hotărârea Guvernului nr. 94 din 05.02.2009 s-a prelungit, pentru o perioadă de 3 ani, termenul procedurii planului pentru Societatea pe Acțiuni “Termocom”, Monitorul Oficial al R. Moldova, 27-29/123, 10.02.2009.

Prin hotărârea Guvernului nr. 983 din 22.12.2011 cu privire la restructurarea corporativă, instituțională și financiară a sistemului centralizat de alimentare cu energie termică din mun. Chișinău a fost creat planul de acțiuni pentru implementarea Conceptului privind restructurarea corporativă, instituțională și financiară a sistemului centralizat de alimentare cu energie termică din mun. Chișinău. Ulterior, prin hotărârea Guvernului nr. 713 din 26.09.2012, a fost prelungit termenul de restructurare a SA „Termocom” până la 31 mai 2013.

Instanța de apel a notat că, prima instanță just a concluzionat că Guvernul Republicii Moldova, a avut o poziție activă în ceea ce privește securitatea energetică, luând în considerație faptul că SA „Termocom” era unicul furnizor de energie termică. În timp ce ține de masa debitoare, a fost lăsat în competența comitetului creditorilor, ce urmează să distribuie masa debitoare potrivit Legii cu privire la insolabilitate. Or, nu s-a constatat că Guvernul a adoptat vreo măsură care să împiedice executarea creanțelor creditorilor SA „Termocom” în procedura falimentului.

Prin urmare, nu pot fi reținute criticile SRL „Lexcolect Consulting” la activitatea administratorului insolabilității, reieșind din faptul că rolul administratorului de insolabilitate, în calitate de exponent al puterii de stat, în cadrul procedurii de insolabilitate, în materia valorificării masei debitoare, este restrâns în raport cu comitetul creditorilor, acest fapt rezultând din prevederile art. 117 alin. (1) al Legii insolabilității.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic alegerile SRL „Lexcolect Consulting” precum că statul poartă răspundere pentru obligațiile SA „Termocom” în procedura falimentului, care este o întreprindere cu capital majoritar de stat, or statul deține 70,93% din numărul lor total de acțiuni, dat fiind faptul că aceste argumente sunt contrare prevederilor Legii nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni.

Respectiv instanța de apel a concluzionat că nu poate surveni răspunderea statului în ipoteza în care, în procedura de executare sunt implicați adunarea creditorilor și comitetul creditorilor, aceștia fiind subiecți activi și decisivi în valorificarea masei debitoare, administratorul de insolabilitate acționând în acest sens doar cu încuviințarea creditorilor, iar la caz, așa s-a demonstrat că statul a luat măsuri adecvate în vederea asigurării executării unei hotărâri judecătorești irevocabile.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat că creanța SRL „Lexcolect Consulting” a fost stinsă parțial, prin achitarea în contul său a sumelor de 20.567,02 lei la 28 decembrie 2016, 7.993,66 lei la 21 decembrie 2018 și 13.052,26 lei la 01 aprilie 2019.

Cu referire la pretenția SRL „Lexcolect Consulting” privind încasarea prejudiciului material în mărime de 1.529.588,09 lei, care este echivalent cu mărimea creanței validate în favoarea SRL „Lexcolect Consulting”, instanța de apel a apreciat-o ca fiind nefondată, or chiar și în ipoteza în care se constată culpa statului în neexecutarea în termen rezonabil a unei hotărâri judecătorești rămase irevocabile, statul nu poate fi substituit în cadrul unei proceduri de executare, preluând obligațiile unui debitor privat.

La 28 aprilie 2021 Societatea cu Răspundere Limitată „Lexcolect Consulting”, reprezentată de avocatul Constantin Chira a declarat recurs împotriva deciziei din 27 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat prevederile art.432 alin. (3) lit. a,) c), Cod de procedură civilă.

S-a indicat că, soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 27 ianuarie 2021 și a fost expediată participanților la proces la 1 martie 2021. Prin urmare, cererea de recurs declarată la 28 aprilie 2021 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 06 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatei copia recursului și a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Prin referința depusă la 09 iunie 2021 SA „Termocom” în procedura falimentului a solicitat respingerea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Lexcolect Consulting”, reprezentată de avocatul Constantin Chira cu menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Lexcolect Consulting”, reprezentată de avocatul Constantin Chira.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Lexcolect Consulting”, reprezentată de avocatul Constantin Chira, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru